

мікрозаводи. За цим принципом стартапи розподіляють активи та ресурси з іншими організаціями, що дозволяє економити, спільно використовуючи ресурсні відходи.

Успіх українських стартапів на світовому ринку інновацій дозволяє зробити висновок, що вітчизняні інноваційні технології розробляються відповідно до нових глобальних принципів та тенденцій сталого розвитку. Українські стартапи йдуть в ногу з часом, або істотно випереджають його, пропонуючи дійсно економічні інновації, що є передумовою отримання ними довгострокових конкурентних переваг на глобальному ринку інноваційних технологій.

1. Наві Раджу, Джайдін Прабху (2015). Економічні інновації: як створити більше з меншими ресурсами. К: K.Fund.

Лісовська Л.С., Здоровега М.В., Гноп А.Я.
Національний університет "Львівська політехніка"

СКЛАДОВІ ІННОВАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ УКРАЇНИ: ЗАКОНОДАВЧИЙ АСПЕКТ

Обов'язковою умовою ефективного функціонування національної інноваційної системи є високий стан розвитку її підсистеми «Інноваційна інфраструктура».

Інноваційна інфраструктура - сукупність осіб публічного і приватного права та договірних об'єднань, які надають послуги суб'єктам господарювання, що спрямовані на підтримку та забезпечення їх інноваційної діяльності [1]. На рис.1 подано перелік суб'єктів інноваційної інфраструктури, які можуть функціонувати у різних організаційних формах.

Рис.1 Суб'єкти інноваційної інфраструктури

Головною метою інноваційної інфраструктури є сприяння перетворенню новацій на інновації, а також забезпечення ефективного управління інноваційним циклом «наука — техніка — виробництво». Окрім того, інноваційна інфраструктура сприяє дифузії інновацій у всі сфери економіки.

Для виконання зазначеної мети організаційні форми інноваційної інфраструктури можуть здійснювати певний перелік напрямів діяльності, які подано на рис.2.

Рис.2 Напрями діяльності суб'єктів інноваційної інфраструктури

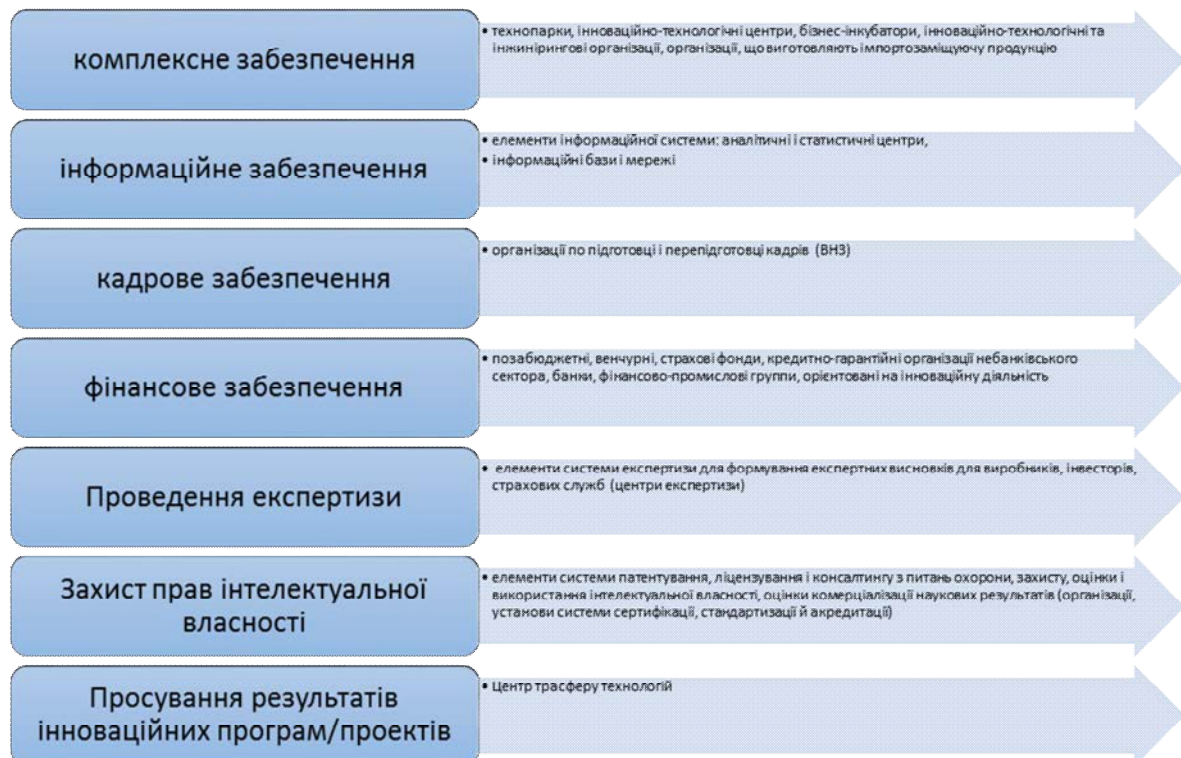

Рис.3 Групування суб'єктів інноваційної інфраструктури за виконуваними функціями

Кожна з перерахованих організаційних форм інфраструктури виконує свої функції на ринку інновацій, свої етапи та роботи інноваційного циклу. На рис.3 представлено групування суб'єктів за виконуваними функціями у інноваційній інфраструктурі.

Потрібно окремо наголосити на запровадженні у законодавстві України нової форми та складової інноваційної інфраструктури – індустріальних парках.

З початку 2013 року в Україні одержали розвиток ще одна форма наукових парків під назвою індустріальний парк. Відповідно до Закону України “Про індустріальні парки” індустріальний парк (ІП) - це облаштована відповідною інфраструктурою територія, у межах якої учасники ІП можуть здійснювати: господарську діяльність у сфері переробної промисловості; науково-дослідну діяльність; діяльність у сфері інформації і телекомунікацій [2].

З 2013 року відповідно до Закону України “Про індустріальні парки” ініційовано створення 30 індустріальних парків, з яких 28 – включено до Реєстру індустріальних парків. Станом на 25.10.2017 в Україні також функціонує 7 приватних індустріальних парків, які не включені до Реєстру індустріальних парків. Для порівняння, в Туреччині діють більше 264 індустріальних парків, в Чехії – більше 100, у Китаї – 54 великі індустріальні зони, в Угорщині – понад 200 індустріальних парків [3].

Станом на 26.02.2018 до Реєстру індустріальних (промислових) парків вже включено 29 індустріальних парків (у 2017 році – 13 індустріальних парків).

У 15 індустріальних парках визначено керуючі компанії.

Крім того, в Україні функціонують індустріальні парки, які були створені ще до формування законодавчої бази щодо їх підтримки.

(У Білій Церкві на базі авіаремонтного заводу – 2000 рік, у смт Малинівка компанії "Олімп" – 2002 рік, "Патріот" у Сумах на базі камвольно-прядильної фабрики – 2008 рік, "Чексіл" у Чернігові на базі камвольно-прядильної фабрики – 2010 рік, У Запоріжжі компанії "Запоріжжкран" – 2011 рік)

Охарактеризовані форми інноваційної діяльності здійснюють свою діяльність навколо нової ідеї, носіями якої є малі інноваційні фірми. Малі інноваційні підприємства – важливий компонент національної інноваційної системи, оскільки вони слугують ланками зв'язку між наукою та практичним застосуванням її результатів.

Усі малі підприємства, що діють в інноваційній сфері розподіляються на дві групи:

- а) підприємства, створені при материнських НДІ чи ВНЗ;
- б) самостійні структури.

Перші – це спін-оф компанії. Спін-оф компанія може бути створена науковою установою (вищим навчальним закладом) або отримати ліцензію на використання технологій чи об'єктів права інтелектуальної власності, розроблених науковою установою (вищим навчальним закладом). Суб'єкт господарювання одержує такий статус впродовж двох календарних років з моменту його державної реєстрації.

. Перевагами функціонування таких малих інноваційних підприємств є:

- можливість відносити на більш пізні терміни платежі за оренду та комунальні послуги;
- використовувати вже напрацьовані колишні зв'язки інститутів з партнерами та замовниками, їх науковий потенціал, бренди, дослідно-конструкторську базу;
- отримувати через материнську організацію частину держзамовлення.

Друга група малих інноваційних підприємств - це стартап компанії, під якою розуміють суб'єкта інноваційної діяльності впродовж двох календарних років з моменту його державної реєстрації як суб'єкта господарювання у порядку, встановленому законодавством [1].

Стартап компанії виникають завдяки тому, що змогли знайти свою „нішу” на ринку науково-технічної продукції. Засновниками таких малих інноваційних підприємств можуть бути носії нових ідей: співробітники НДІ (академічного чи галузевого); співробітники кафедри вузу, на базі НДІ ВНЗ; співробітники дослідно-конструкторського бюро при заводі; співробітники заводу; співробітники різних організацій; інженер на основі свого винаходу; науковий співробітник; співробітники

НДІ НАН України; співробітники лабораторії галузевого НДІ; альянс вчених та бізнесменів; альянс вітчизняних та зарубіжних вчених.

1. *Проект Закону України «Про підтримку та розвиток інноваційної діяльності»*//Електронний ресурс- Режим доступу: <http://ndipzir.org.ua/archives/4015>.
2. *Індустріальні парки в Україні.*[Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&id=6463d3ba-aa13-4e54-8db9-0f36642c43d9&tag=IndustrialniParkiVUkraini&isSpecial=true>
3. *Індустріальні парки та розвиток інноваційної діяльності в Україні.* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [file:///C:/Users/olja/Downloads/frvu_2015_4_18%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/olja/Downloads/frvu_2015_4_18%20(1).pdf)

Лісовська Л.С., Терехух А.А., Костюк І.В.
Національний університет "Львівська політехніка"

ДО ПРОБЛЕМ ОЦІНЮВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО ЕФЕКТУ НАУКОВО-ДОСЛІДНИХ РОБІТ

У результаті проведення наукових досліджень суб'єкти інноваційного процесу одержують науковий результат - нове наукове знання, одержане в процесі фундаментальних або прикладних наукових досліджень та зафіксоване на носіях інформації (звіт, наукова стаття, доповідь, відкриття, нормативний документ тощо). У результаті проведення прикладних наукових досліджень одержують науково-технічний (прикладний) результат, тобто нові або істотно вдосконалені матеріали, продукти, процеси, пристрої, технології, системи, нові або істотно вдосконалені послуги, введені в дію нові конструктивні чи технологічні рішення, завершені випробування, розробки, що впроваджені або можуть бути впроваджені в суспільну практику [1].

Науково-технічний (прикладний) результат повинен мати наукову та практичну цінність, суспільну та економічну корисність [2].

Оцінювання розробок проводиться на основі аналізу і зіставлення показників, що характеризують [3]:

- науковий рівень розробки;
- економічне, соціальне та екологічне значення розробки;
- можливі шляхи комерціалізації та її економічну доцільність.

Перераховані показники можуть стати основою для формування корисності наукових розробок та обґрунтування налагодження партнерства виконавців наукових робіт.

Науковий результат оцінюють методами технологічного аудиту за показниками науково-технічного рівня розробки. Оцінка науково-технічного рівня розробки здійснюється на основі критеріїв, що відображують новизну, значимість для практики, якість, відповідність стандартам [3].

Для обґрунтування критеріїв ефективності результатів наукових досліджень використовують різні підходи як у статистиці, так і у наукових організаціях безпосередньо.

Студенти технічних спеціальностей Львівської політехніки виконують дипломні роботи науково-дослідного характеру.

До таких дипломних робіт належать:

- 1) Фундаментальні, котрі виконуються з метою розширення наукових знань, виявлення, вивчення та систематизації закономірностей природних явищ безвідносно до